

A co tvůj obraz

Petr Novák

Chlapečku jak tě lituji,
doktor tě drží dolů hlavou,
obraz ti právě šecují
pro příští malbu smělou, dravou.
Na to že křičíš, máš teď právo,
mlčení nech si raděj na později,
porodník věští nad svou kávou
tvůj příští obraz Doriane Grayei.

Vidí už jak tě varují,
na život máš svůj vlastní názor,
jen plavci někam doplují,
jsi sopka s těžkou žhavou lávou.
Jak poznáš v láskách jednu pravou,
na schodech metra kolem projíždějí,
už nejsi prostou lidskou trávou
a co tvůj obraz Doriane Grayei.

Roky tvůj portrét malují,
v tubě už nemáš barvu žhavou,
ubýváš s každou okují,
poslední šance kolem plavou.
Zůstal jsi hráčem s rukou hravou,
naposled sázíš všechno na naději,
poznání, plody s hořkou šťávou
mění tvůj obraz Doriane Graeyi.

Chlapečku spíš máš barvu zdravou,
jaký jsi krásný, sestry vyprávějí,
porodník usnul nad svou kávou
a co tvůj obraz Doriane Grayei?